

26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

† Ἡ μετάστασις τοῦ ἁγίου, ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Γεδεὼν τοῦ δικαίου (1350 π.Χ.). Ἀνάμνησις τῆς ἐπιστροφῆς τῆς τιμίας κάρας τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου ἀπὸ Ῥώμης εἰς Πάτρας καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου ἱ. ναοῦ αὐτοῦ ἐν Πάτραις (26.9.1974).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα στιχηρὰ προσόμοια γ', ἃ καὶ δευτεροῦμεν.

ᾠχος 4 Παφ

Κυριε εκεκραξα α προ ο ος σε ε ει σα
κου σο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον μου
Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α
ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ον μου ου
προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε
ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος σε ε ε
ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ηου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου π ₉

Mη εκκλη νης την καρ δι ανμους λογουςπο νη ρι

ας Δ ₉ του προ φα σι ζεσθαιπρο φα ασεις εν α μαρ τι

ι αις π ₉

Συν αν θρωποιςερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν π και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των π ₉

Παι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε αμαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου π ₉

Oτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των Δ ₉ κα τε πο θησαν ε χο με να πε τραςοι κρι

ται αυτων π ₉

Aκου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν Δ ₉ ω σει πα χοςγης ερ ρα γη ε πι της γης π ₉

δι ε σκορ πι σθητα ο στα αυτωνπα ρα τον Α α δην π ₉

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι

μου ^Δ_{δλ} ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην

μου ^π₉

Φ υ λαξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στησαν το

μοι ^Δ_{δλ} και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν ^π₉

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι ^π₉ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω ^π₉

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^π₉

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

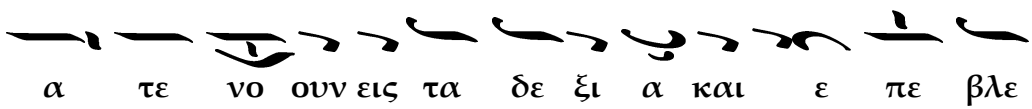
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω ^π₉

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου ^π₉

και συ εγνωστας τρι βους μου ^π₉

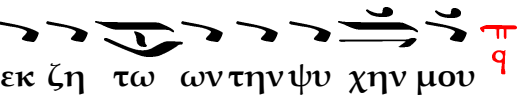
Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ_{δλ} ε κρυ

ψανπα γι δαμοι

K α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστινο

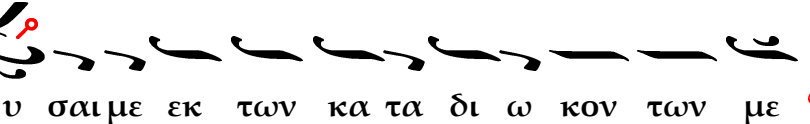
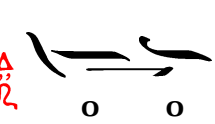
εκ ζη τω ωντην ψυ χην μου

E κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων

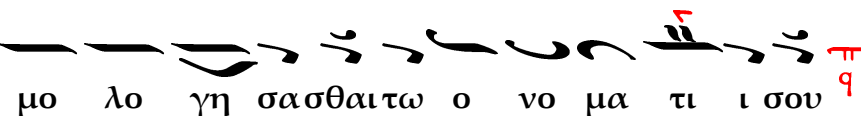
Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα

P υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι εκρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε

E ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε ξο

μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι ι σου

E με υ πο με νου σι δι και οι ε ω σου αν τα πο

δω ως μοι

E κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου π ₉

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα Δ ₂ εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου π ₉

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ὁ θεατὴς τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων, καὶ ἐρμηνεὺς τῶν ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων, ὁ παῖς τοῦ Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, θεολογεῖν τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Στίχ. β΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ θεατὴς τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων, ...

Στίχ. γ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἡ θεοκίνητος λύρα, τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ὁ μυστογράφος οὗτος, τὸ θεόπνευστον στόμα, τὸ ἄσμα τῶν ἁσμάτων, ἄδει τερπνῶς, τὰ μὲν χεῖλη κινῶν ὡς νευράς, ὡς περ δὲ πλήκτρον τὴν γλώτταν ἀνακινῶν, καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. δ΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἡ θεοκίνητος λύρα, τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ...

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τῇ βροντοφώνῳ σου γλώττη ἀναφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον λόγον, Θεῷ ἠγαπημένε, κράζεις ἀεὶ, ἀναπτύσσων τὰ χεῖλη πυκνῶς, τό, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· καὶ δαδουχεῖς, πάντα ἄνθρωπον πρὸς γνῶσιν Θεοῦ.

Στίχ. ς΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῇ βροντοφώνῳ σου γλώττη ...

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Τ ον υι ο ο οντης βρο ον της τον θε με λι ον
τω ων θει ει ει ω ων λο ο ο γων τον αρ χη

γο οντης θε ε ο ο ο λο γι ι ας και κη ρυ

υ κα πρω ω ω ω τι ι ι ι στον της α λη θους δο

γμα α των Θε ε ου ου ου σο ο φι ι ι ας τον η

γα πη με ε ε νον Ι ω αν νην και αι αι παρ θε ε

νον με ρο πω ων γε ε ε νος κα τα χρε ο ο ο

ος ευ φη η μη η η σω ω ω μεν ου τος γα αρ α

α λη η η κτον ε ε χων το Θει ον ε ε εν ε α αυ

τω το Εν αρ χη μεν ε φη σε του ου Λο ο ο γου

αυ θις τε το προς τον Πα τε ε ε ε ρα Α α χω ω ω

ρι ι ι ι στον και το ι στον με ε ε τα τα αυ

τα της του Πα τρος ου ου ου σι ι ι α ας δει

κνυ υ ων η η μι ι ν δι α αυ του την ορ θο

δο ξι αν της α γι α α ας Τρι ι α α α δος

δη μι ουρ γο ον τε ε ο ον τα συ υ υν τω Πα α

τρι και ζω η ην φε ρο ον τα και φως α λη θι ι

ι νον τον αυ τον ε δει ει ξεν η η μι ι ν

ω θαν μα τος εκ στα τι κου και πρα γμα τος σο ο φι

στι ι κου ο τι πλη η ρης ων τη η ης α γα α

πης πλη ρης γε γο νε και της θε ε ο ο ο λο ο

γι ι ι ας δο ο ξη και τι ι μη η η και

πι ι στει θε με θλος υ υ πα α αρ χων της α

κραι φνου ου ου ους η μω ων πι ι ι στε ε ε ε ως

δι ης τυ χοι μεν των αι ω νι ι ων α α α α α

γα α θω ω ω ω ω ω ω ω ω εν τη

η με ρα της κρι ι ι σε ε ε ε ως

Και νυν. Θεοτοκίον.

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω ω ωνων α α μην

Π α ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του
νο ο μουτηης χα ρι ι ι το ο ος ε ελ θου ου ου
σης ως γαρ η βα α α τος ου ου κε ε και αι ε
ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο ο με ε ε
νη ου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε τε ε ε ε
κες και αι πα α α αρ θε νος ε ε ε μει ει ει ει
νας αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ος δι και
ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε ε τει λεν Η η
η λι ι ι ι ος αν τι ι ι Μω υ υ υ σε
ε ε ως Χρι ι στος η σω τη ρι ι ι α των ψυ υ
χω ω ων η η η η μω ω ω ων

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶγὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὡς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Γι υι ε ε Θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δης δι ἰ ο ο ο
ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας

Τῆ Κυριακῇ ἑσπέρας.

ᾠχος πλ Νη ς

I δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον

πάντες οἱ δόξοι Κυρίου

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἰοῦντες

οὐ ἡμῶν

I δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον

πάντες οἱ δόξοι Κυρίου

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

καὶ εὐλογεῖτε ἐπὶ τὸν Κύριον

I δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον

πάντες οἱ δόξοι Κυρίου

Τῆ Δευτέρᾳ ἑσπέρας.

ᾠχος Δι θ

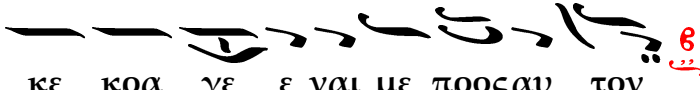
Kυριοὶ σάκεται μὲν ἐν τῷ

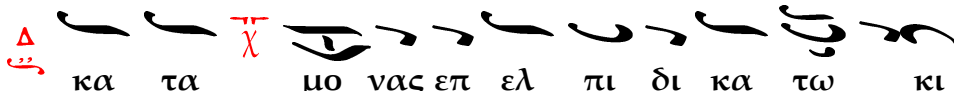
κεκραγεῖναι μετὰ πρὸς αὐτὸν

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

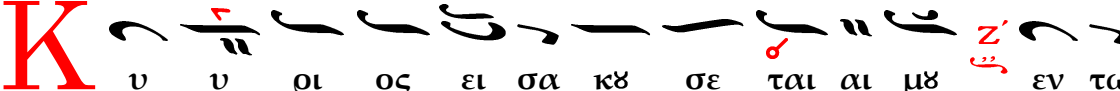

ει σα κςσοντηςπροσευ χη ης μς

K
υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σὺ, Κύριε
κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

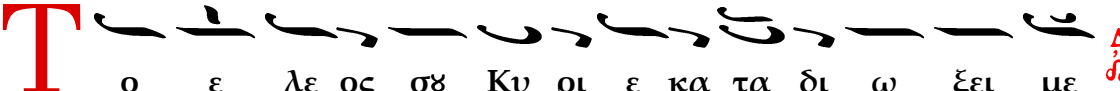

σα ας με

K
υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

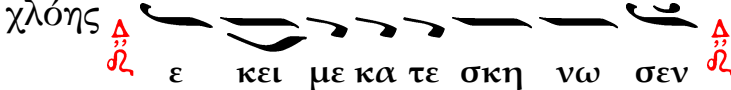
Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

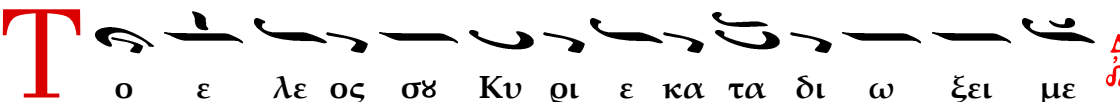
Ἦχος Πα ρ

T
ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρασηςζω ης μς

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης
ε κει με κα τε σκη νω σεν

T
ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρασηςζω ης μς

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου Δ οὐ
φοβηθήσομαι κακά Δ
ο τι συ υ μετ ε μᾶ ς ς ει Δ

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ
πα σαστας η με ρασηςζω η ης μᾶ ς ς π

Τῆ Τετάρτη ἑσπέρας.

Ἦχος π̄ Κε ρ

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ν
και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με υ

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου υ
ε νω τι
σαι τα ρη μα τα τᾶ στο μα τος μᾶ υ

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ν
και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με υ

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι υ
και ο Κυ ρι ος
αν τι ληπτω ρ της ψυ χης μᾶ υ

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ν
και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ε ε ε υ

Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι ς

τ ε ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη
ο θεν η ξει

η βο η θει α μ

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι ς

τ ε ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυ λα ξει

την ψυ χην σε ο Κυ ρι ος

Η βο η θει α μ πα ρα Κυ ρι ι ι ς τ ε

ποι η σαντος τον ς ρα νο ον και τη ην γη η

ην

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

Ἦχος Γα φ

Ο θε ος α ντι λη πτω ρ μ ει το ε λε

ο ος σε προ φθα α σει με

Στίχος α'.
Ε ξε λθ με εκ των εχ θρων μ ο Θε

Νη
 ος και εκ των ε πανιστα με νωνεπ ε με ε λυ
 τρωσαι αι με
 Ο Γα Νη
 Θε ος αντι ληπτωρ μθ ει το ε λε
 ο ος σθ προφθα α σει με
 Στίχος β'.
 Ρυσαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
 α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον
 με
 Ο Γα Νη
 Θε ος αντι ληπτωρ μθ ει το ε λε ο
 ος σθπροφθα σει με ε ε ε

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 21-24, γ' 1-6).

Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδιά ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν, παρῶρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν· καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔδωκεν ἡμῖν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ· καὶ πᾶν πνεῦμα, ὃ μὴ ὁμολογεῖ

Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται· καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 11-16).

Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 20-21, ε' 1-5).

Ἀγαπητοί, ἐὰν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶ, ψεύστης ἐστὶ· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃν ἐώρακε, τὸν Θεόν, ὃν οὐχ ἐώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. Αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσὶν· ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη, ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας

ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δέησεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Γερμανοῦ.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

Π^{Πα} ο τα μοι θε ο λο γι ι ι ας εκ τϵ τι μι ς
σϵ στο μα α τος α νε ε βλη σα αν Α πο ο ο
στο ο ο ο λε $\frac{\pi}{9}$ εξ ων η Εκ κλη σι α α τϵ Θε ε
ϵ αρ δε ε ευ ο ο με ε ε νη $\frac{\pi}{9}$ προ σκυ
νει ο ορ tho ο δο ο ξως $\frac{\pi}{9}$ Τρι α δα ο ο μο
ϵ ϵ ϵ σι ι ι ι ον $\frac{\pi}{9}$ ην και νυν αι τη η σαι Ι
ω αν νη Θε ο ο λο ο ο ο ο γε $\frac{\pi}{9}$ στη ρι χθη
ναι και σω θη ναι τα ας ψυ χα α α ας η η η η
μων $\frac{\pi}{9}$

Ἐαυτός. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Τ^{Πα} ο φυ τον της α γνει ει ει ας το μυ ρον της ε ε
ε ευ ω ω δι ι ι ας $\frac{\pi}{9}$ πα α α α λιν α νε
Μ ^{Πα}
ε τει ει λεν η η μιν $\frac{\pi}{9}$ εις την πα ρϵ σα αν ε ο ορ
την βο η σαι προ ο ο ος α α α αυ τον $\frac{\pi}{9}$ ο α να

πε σων ε πι το στη θος το Δε ε σπο τι ι κον και
ε πομ βρη σας τω κο σμω ω τον λο ο γον Ι ω αν
νη η Α πο ο ο ο στο ο ο ο λε ο την Παρ
θε νον φυ λα ξας ως κο ρη ην ο φθα αλ μαι τησαι
η η μιν πα ρα Χρι στε το με ε γα ε ε ε ε
λε ε ε ε ος

Μα θη τα τω Σω τη η η ρος παρ θε νε και Θε
ο ο λο ο ο ο ο γε σοι ως παρ θε ε ε νω ω
την Παρ θε νον και Θε ο το κον πα ρε θε ε το Χρι
στος ο ο Θε ε ος σταυ ρω με ε ε ε νος και ταυτην
ε φυ λα α ξας ως κο ρη ην ο φθα αλ μαι δι ο
πρε σβε ευ ε σω θη ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η
μων

Ως των α πορ ρη των μυστη η ρι ι ι ω ω αυ
το ο ο ο ο πτης ε κε ε κρα γε ες βο ο ο
ων τον προ αι ω νι ον Λο ο ο γον εν αρ χη υ παρ

χει ειν προς Θε ε ον ^{Πα} και αυ τον ει ει ει ναι Θε ε ον ²²

Ι ω αν νη η Α πο ο ο ο στο ο ο ο λε ⁹ ε πι

στη θι ε Χρι στα και φι λε γνη σι ι ε και της Τρι α α

δος το ο η η η η η η η η δυ σμα ^{Πα} Ε φε σα

και της Πα α τρις το στηριγ μα το α σειει στον η μων δε

ε βο η η η θει ει ει ει α ⁹ πρε σβευ ε Θε ο

λο ο γε ε ε ε πα αμμα κα α α ρι ι ι στε ε ⁹

^{Πα} εκ δυσ σε βων ε εχθρων ^Δ αι σθη των και αι νο η η

των ⁹ λυ τρω θη η η η ναι λα α ον ²² τον την μνη

μην σα ει ε εκ τε λω ς εν τα α πι ι ι

στωσ ⁹

Θεοφάνους.

Ἦχος ^{Δι} - ς

^{Δι} Τ ην των Α πο στο λων α α α κρο τη η τα της θε

ο λο γι ι ι ι ας την σα αλ πι ι ι ι γγα ⁹

τον πνευ μα τι κο ο ον ς ρα τη η γο ο ον ^Δ τον την

οι κ̣ε̣ με̣ ε̣ νη̣ν Θε̣ ω̣ καθυ̣ πο̣ τα̣ α̣ α̣ ξαν̣ τα̣
 δευ̣ τε̣ οι̣ πι̣ στοι̣ μα̣ κα̣ ρι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ σω̣ ω̣ ω̣
 ω̣ μεν̣ Ι̣ ω̣ α̣ αν̣ νη̣ν τον̣ α̣ οι̣ οι̣ οι̣ δι̣ ι̣ ι̣ ι̣
 μον̣ ε̣ εκ̣ γης̣ με̣ θι̣ ι̣ στα̣ με̣ ε̣ νον̣ και̣ γης̣ δε̣ α̣ α̣
 α̣ φι̣ στα̣ α̣ με̣ ε̣ ε̣ ε̣ νον̣ αλ̣ λα̣ α̣ ζω̣ ων̣ τα̣
 και̣ με̣ ε̣ ε̣ νον̣ τα̣ την̣ φο̣ βε̣ ραν̣ τ̣ε̣ Δε̣ σπο̣ τ̣ε̣ δευ̣
 τε̣ ε̣ ραν̣ ε̣ ε̣ λε̣ ε̣ ευ̣ σιν̣ η̣ν̣ α̣ κα̣ τα̣ κρι̣
 τως̣ υ̣ παν̣ τη̣σαι̣ η̣ η̣ μα̣ ας̣ αι̣ τη̣ η̣σαι̣ φι̣ λε̣ μυ̣ στι̣
 κε̣ Χρι̣ στ̣ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ πι̣ στη̣ η̣ θι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ε̣
 τ̣ε̣ς̣ εκ̣ πο̣ ο̣ θε̣ εκ̣ τε̣ λ̣αν̣ τ̣ας̣ την̣ μνη̣ η̣ η̣
 μη̣ η̣ η̣ η̣ν̣ σ̣ε̣

Δόξα. Βυζαντίου.

Ἦχος Παφ

Α να̣ πε̣ σων̣ εν̣ τω̣ στη̣ θει̣ τ̣ε̣ Δι̣ δα̣ σκα̣ α̣ α̣ λ̣ε̣
 Χρι̣ ι̣ στ̣ε̣ εν̣ τω̣ δει̣ ει̣ πνω̣ Κυ̣ υ̣ ρι̣ ι̣ ι̣ ε̣ η̣
 γα̣ πη̣ με̣ νε̣ Μα̣ α̣ θη̣ η̣ η̣ τα̣ ε̣ κει̣ ει̣ ει̣ θε̣ν̣

Μ ε ε ε ε γνω ως τα Α α αρ ρη η η η τα και
 την ϝ ρα νι ι ο ον πα α α σιν ε βρο ον τη η
 η σα ας φω ω ω νην εν αρ χη Ην ο ο ο Λο
 ο ο γος και ο Λο γος η η ην προς τον Θε ε ε
 ον και Θε ο ο ος η ην ο ο ο Λο ο ο ο
 γος το φως το α α λη θι ι νον το φω τι ι ι
 ζον παν τα α Αν θρω ω πο ον εις τον κο σμον ερ
 χο ο ο με ε ε ε νον Χρι στο ο ος ο Θε ε
 ος και Σω τη η η η ρ των ψυ υ χων η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ᾠχος Πα φ

Ο συν Πα τρι και αι αι Πνευ μα α τι δο ξο λο
 γη μενος Υι ο ος ε εν υ υ ψι ι ι σοις υ πο των
 Χε ρ ϝ βιμ τον πρω το πλα σον α να πλα α α α
 σαι β ϝ ϝ λο με ε νο ος ο λον ε αυ τον ε
 κε νω ω σεν α φρα στω ως ε εν μη τρα α σ ϝ Θε

Πα
 ο το κε πα νυ υ υμ νη η η η τε και εκ
 σθ α να τει ει ει λας ε φω τι σε παν τα τον κο ο σμο ο
 ον θε ο ο ο τη η η η τι ρυ σα με νο ο
 ος ει ει δω λο μα νι ι ι ι ας και εν ε αυ
 τω θε ω σας ει εις ς ρα α νης συν α νη γα α γε
Πα
 το αν θρω ω ω πι ι ι ι νον Χρι στο ο
 ος ο θε ε ος και σω τη η η η ρ των ψυ χω ων
 η η μω ω ω ω ν

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος Βου
Τ ον τσ Υ ψι ι στσ Γι ον θε ο λο γη η σας
 Πα τρι συν α ἰ δι ον και ο ο μο ς σι ον φως εκ
 φω τος α πα ρα λ λα κτον και χα ρα κτη ρα της υ πο
 στα α σε ως τσ ς γεν νη το ρος α χρο νως εκ λαμ
 φαν τα και α πα θως εξ αυ τσ Δη μι ρ ρ γον τε και
Πα
 Κυ ρι ον παν των αι ω νων Η γα πη με νε συ α α

νε κη ρυ ξας ^{Πα} τς τον τω κο σμω τον ε ξα γον τα ^{Π9}
φως εκ σκο τς ^{Β8} Χρι ζον τον Θε ον η μων ^{Δι} ον ι κε ^{Δ2}
τευ ε σω ω ωσαι ^{Β8} και φω τι σαι τας ψυ χας ημων ^{Ε7}

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν ^{Ε7} και εις τα

πε ρα τα της οι κς με ε νης ^{Α2} τα ρη μα τα αυτων ^{Ε7}

Τς Πα ρα κλη η τς το φως εισ δε δεγ με ε νος ^{Ε7}

ω και φω τι ζο με νος ε θε ε ο λο γη σας ^{Ε7} εκ τς

Πα τρος προ ερ χο με νον ^{Πα} δι α Υι ος δε ^{Π9} τη αν θρω ^{Β8}

πο ο τη τι φα α νε ρς με νον ^{Ε7} ο μο τι μον συν

θρονον και ο ο μο ς σι ον ^{Ε7} ον τω Πα τρι τω α ναρ

χω τε ^{Πα} και θει ω λο γω ^{Π9} Η γα πη με νε πα σιν ε ^{Β8}

κη ρυ ξας ^{Πα} ο θεν εν υ μνοις σε γε ραι ρο μεν ^{Π9} ως ^{Β8}

της πι στε ως θει ον θε με λι ον ^{Δι} ην α σα λευ ^{Δ2}

τον τη η η ρει ^{Β8} ταις προς Κυ ρι ον πρε σβει αις ος ^{Ε7}

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ ^{Ε7} ποι η σιν δε χει ρων

αυ τϛ α να γγε λει το ο στε ρε ω μα
T ης υ ψη λη ης ε πι βασ θε ο λο γι ι ας
 ε μν η θης αρ ρη τα Θε ς ς μν στη ρι α μι αν
 ς σι αν Θε ο τη τος και βα σι λει αν και μι αν
 δο ο ξαν και κυ υ ρι ο τη τα τρι σιν υ πο στα σε
 σι δι αι ρϛ με νη ναυτην ς σι ω δω ς α δι αι
 ρε τον και ε νϛ με νην εν α συ γχη τω θει α α ε
 νο τη τι ς τω δο ξα ζων α νε κη ρυ ξας Θε
 ο λο γε τρι α δα Α χω ρι στον ην ι κε τευ
 ε σω ω ωσαι και φω τι σαι τας ψυ χας ημων

Δόξα. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πάϛ

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

A πο στο ο λε Χρι ι στου ευ αγ γε λι στα
 α α Θε ε ο λο ο ο ο γε των α πο ρ ρη η

των μυ υ στης γε ε νο ο με ε ε ε νος της σο
 φιας τα α πορ ρη τα η μιν ε βρο ον τη η η σας
 δο ογ μα α α τα το εν αρ χη Η ηντρα α
 νω ω σας τοι οισ πι ι στοις και το Ουκ η ην α
 πο βα α λων των αι ρε τι ζο ο ον των α πε ε
 κρ θ θ σω τους λο ο ο ο γους ε πι στη η θι
 ο ος φα α νεις και φι λος η η γα α α πη η
 με ε ε νος ως Η σα ι ι ας ο με γα λο
 φω νο ο ο τα α το ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ος και Μω ση ης ο ο ο θε ε ο ο ο πτης
 παρ ρη σι αν ε χων προς θε ε ον εκ τε νως ι
 κε ε ε ε τε ε ε ευ ε υ περ των ψυ χω ω
 ων η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τθ θ θς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Ο ποι η της και Λυ τρω τη ης μου ου Πα να α
γνε ε Χρι στο ος ο Κυ υ ρι ι ι ος εκ
της σης νη δυ ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με
ε εν δυ σα α α α με ε ε ε νος της πρω ω
ω η ην κα τα α α ρας τον Α δα αμ η η η λευ θε
ε ρω ω ω σε δι ο σοι Πα α να α γνε
ως του ου Θε ε ε ου ου Μη η τρι ι ι τε και
Πα ρ θε νω ω α λη η θω σ βο ω μεν α α σι ι
ι γη η η τω ως το ο ο ο χαι αι ρε του ου Αγ
γε ε ε ε λου Χαι αι ρε ε Δε σποι οι οι να προ
στα σι ι α α α και αι σκε ε ε πη και σω τη ρι
ι ι α τω ων ψυ χω ω ων η η η η μω ω ω ω ω
ων

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
Ῥδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοιμάσας

κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ.

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ο
ε πι πε σον τα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μον νε φος ε θνων
δι α σκε δα α α α σαι αι τσ με νος η

μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος Δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα

τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α θη α γνει α εσφρα

γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη

Μητηρ ε γνω σθησα ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη

θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η

μω ω ων

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά,

ἐὰν δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *